

CONGO: 50 JAAR ONAFHANKELIJK

OPTIMISME

Op 30 juni 1960 is in Kinshasa de onafhankelijkheid van Congo afgekondigd.

Na de voorziene koloniaal getinte toespraken van koning Boudewijn van België en president Kasavubu van Congo, nam premier Patrice Lumumba onverwachts het woord.-

“Wij zijn trots dat we die strijd met tranen, vuur en bloed gestreden hebben. De Congoleser republiek is nu afgekondigd en ons land is in handen van haar eigen kinderen. Samen beginnen we nu een nieuwe strijd, een verheven strijd die ons vrede, welvaart en aanzien zal brengen.”

Helaas kreeg Lumumba hiertoe niet de kans van België en de Verenigde Staten, hij werd vermoord.

800 studenten van 11 Congoleser universiteiten kregen ieder 120 bladzijden met vragen voorgelegd, ook open vragen, over 50 jaar Congo door het Universitair Centrum voor Vredesonderzoek en Strategische Studies in Leuven.

Hier volgt een kort verslag ervan.



"De belangrijkste conclusie is dat Congo in de ogen van de eigen jonge intelligentsia langzaam, maar zeker een bocht aan het nemen is, en in de richting van een stabiele, welvarende staat kan evolueren. Onze respondenten waren echter geen naïeve dromers, ze zijn niet blind voor de tekorten van de huidige toestand, en als er eens wat ten goede verandert, gaat het in hun ogen veel te langzaam. Maar het belet niet dat de overwegende houding er een is van vastberadenheid om de situatie te veranderen. Meer dan 80% verwacht dat Congo over 20 tot 25 jaar een veilig en welvend land zal zijn. Eenvoudig te realiseren is dat niet: de 5 werken in uitvoering van president Joseph Kabila moeten uitgevoerd worden, de bewustwording dat het anders kan moet

wortel schieten, de natuurlijke rijkdommen moeten verstandig beheerd worden, negatieve buitenlandse interventies moeten stoppen enz.

Belangrijk is ook de oorlogsmoeheid onder de studenten. Echte duurzame vrede is essentieel voor de vooruitgang van het land. De Congolesers wil niet langer in armoede leven bovenop een berg bodemschatten.

De ondervraagde studenten beklemtonen hun eigen unieke identiteit en die van hun land. Oorlog en armoede hebben die niet verzwakt, integendeel. Ze funderen hun identiteit eerst en vooral op hun familie en hun land, dan hun beroep, Afrika en religie, en pas daarna op hun provincie, etnische groep en taal.

De studenten staan argwanend tegenover de internationale omgeving en mogelijke invloed daarvan op de ontwikkeling van duurzame vrede voor hun land. Vooral Rwanda, Oeganda en in mindere mate Burundi spelen in hun ogen een destabiliserende rol. Waardering gaat vooral uit naar China, dan Frankrijk, dan België. Wat de internationale organisaties betreft, doet de Wereldgezondheidsorganisatie degelijk werk, terwijl de Wereldhandelsorganisatie de laagste score krijgt. Internationale donoren zijn in de ogen van de studenten eerst en vooral gericht op eigenbelang. Congolesers willen het zelf beter doen, ze willen geen betutteling van buiten."

SCJ - PROVINCIE CONGO

Toen pater Dehon in 1897 de eerste missionarissen naar Congo stuurde had de eerste missioneringsgolf reeds 500 jaar eerder plaats gevonden vanuit Portugal. Franciscanen, Dominicanen en Kanunniken van St. Jan waren hen voorgegaan in wat toen het Koninkrijk Kongo heette.

De eerste pioniers scj vertrokken zonder voor zichzelf enige zekerheden in te bouwen.

Hulp van het thuisfront was en zou ook in de toekomst onontbeerlijk blijken.

Congo, onze oudste missie in Afrika, had na enkele jaren ervaren missionarissen. Pater Dehon deed eind 1919 een beroep op hen voor de missie in Kameroen. Mgr. Grison stelt ze, met pijn in het hart, beschikbaar o.m voor de functie van nieuw apostolisch prefect als vervanger van de Duitse confrater pater Lennartz.

De scj –missie heeft zich in Congo een plaats verworven. Werd ten tijde van de kolonie de Kerk van bovenaf gemandateerd voor de invulling van de sociale, medische en onderwijsbehoeften, nu werken de missionarissen meer vanuit de basis samen met de Congolezen. De aanpak is verschoven van ‘werken voor ..’ naar ‘werken met....’

Op 30 Juni 2010 hebben onze confraters tezamen met alle medeburgers en christenen de onafhankelijkheid gevierd en gebeden voor een vruchtbare toekomst van de natie.

De aartsbisschop en de bisschoppenconferentie hebben gewezen op het belang en de plaats van de rechtvaardigheid, die de natie doet groeien.

Voor de Priesters van het H.Hart waren de gedachten waarschijnlijk meer bij de zeer gewelddadige jaren, die volgden van 1963 tot 1965, toen verschillende groeperingen elkaar de macht betwistten, waarbij maar liefst 180 missiewerkers om het leven kwamen, onder wie 38 Nederlandse. Zestien van hen waren Priesters van het Heilig Hart.

De toekomst....? Meer dan 80% van de Congolese intelligentie verwacht dat Congo over 20 tot 25 jaar een veilig en welvarend land zal zijn.

Hoe zal het dan met de Kerk en meer concreet met onze SCJ Provincie in Congo gesteld zijn?

In maart schreef pater Wilson Hobold scj, provinciaal overste:

“Zelfs zonder middelen biedt God ons roepingen aan! De eerste reactie van onze kant zou zijn om alles te weigeren, maar na reflectie en evaluatie geloven wij dat het de Heer van de oogst is die ons arbeiders voor zijn oogst stuurt. De toekomst kan ons in onzekerheid laten, maar de tussenkomst van de Heer in de gebeurtenissen van onze Provincie CO verplicht ons om te blijven geloven en hopen. Voor de vorming hangen wij volkomen af van het buitenland en van weldoeners.”



Dit vertrouwen bleek op 13 juli j.l. toen tijdens een ceremonie door de provinciaal overste 26 postulanten in het noviciaat werden opgenomen. :

Ondanks de zeer onzekere situatie en financiële crisis, waarin ze zich bevindt, tracht de provincie middelen te vinden die de pastoraal in de parochies levensvatbaar maken. De begrotingen van de gemeenschappen zijn teruggebracht tot het meest wezenlijke, wat hen in staat zal stellen hun missie voort te zetten.

Het blijft voor nu en de toekomst een vraag om solidariteit, zoals dat er vanaf het begin geweest is. Pater Wilson Hobold scj doet een beroep op weldoeners als hij schrijft:

“Wij geloven in de Heer en wij vertrouwen ons volkomen toe aan zijn grenzeloze Voorzienigheid. Vanaf nu bedanken wij u uit de grond van ons hart voor elk gebaar dat u naar ons toe zult maken. De Heer zal het u vergelden.” *verkeert in de mening dat*